

וְהִשְׁקָה אֶת־הַמַּיִם וְהִיָּתָה אֶס־נְטִמָּאָה
וּתְמַעַל מֵעַל בְּאִישׁוֹהָ וּבָאוּ בָּהּ הַמַּיִם
הַמְּאָרְרִים לְמַרְיָם וְצַבְתָּהּ בְּטָנָהּ וְנִפְלָה
יָרְכָה וְהִיָּתָה הָאִשָּׁה לְאֵלָה בְּקֶרֶב עַמָּהּ:
וְאִם־לֹא נְטִמָּאָה הָאִשָּׁה וּטְהֻרָה הִוא
וְנִקְתָּה וְנִזְרְעָה זָרַע: זֹאת תִּנְוֹרֶת הַקְּנָאִת
אֲשֶׁר תִּשְׁטָה אִשָּׁה תַּחַת אִישָׁה
וְנְטִמָּאָה: אִו אִישׁ אֲשֶׁר תַּעֲבֹר עָלָיו רוּחַ
קְנָאָה וְקָנָא אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהִעֲמִיד
אֶת־הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה וַעֲשֵׂה לָּהּ הַכְּהֹן
אֶת כָּל־הַתִּוְרָה הַזֹּאת: וְנִקָּה הָאִישׁ מֵעֹון
וְהָאִשָּׁה הִיא תִשָּׂא אֶת־עֹנָהּ:
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ
אִו־אִשָּׁה כִּי יִפְלֹא לְנֹדֶר נֹדֶר נָזִיר לְהִזִּיר
לְיְהוָה: מִיֵּן וְשָׁכַר יִזִּיר חֹמֶץ יֵן וְחֹמֶץ
שָׁכַר לֹא יִשְׁתֶּה וְכָל־מִשְׁרַת עֲנָבִים לֹא
יִשְׁתֶּה וְעֲנָבִים לַחִים וַיִּבְשִׂים לֹא יֹאכְלוּ:
כָּל יְמֵי נִזְרוֹ מִכֹּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִגִּפְוֹ הַלֵּוֹן
מִחֲרָצִים וְעַד־זָג לֹא יֹאכְלוּ:

והשקה את המים והיתה אם נטמאה
ותמעל מעל באישה ובאו בה המים
המאררים למרים וצבתה בטנה ונפלה
ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה
ואם לא נטמאה האשה וטהרה הוא
ונקתה ונזרעה זרע זאת תורת הקנאת
אשר תשטה אשה תחת אישה ונטמאה
או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה
וקנא את אשתו והעמיד את האשה לפני
יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה
הזאת ונקה האיש מעון והאשה היא
תשא את עונה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל
בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה
כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר ליהוה
מיין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא
ישתה וכל משרת ענבים לא ישתה
וענבים לחים ויבשים לא יאכל כל ימי
נזרו מכל אשר יעשה מגפון היין
מחרצנים ועד זג לא יאכל

